

Jeremia 43:7,8

**“En zij trokken naar Egypteland,
want zij waren de stem des HEEREN niet gehoorzaam,
en zij kwamen tot Tachpanhes.
Toen geschiedde des HEEREN woord tot Jeremia te Tachpanhes”**

1 de houding van het volk

2 de roeping van Jeremia

3 de leiding van de HEERE

Gemeente,

In 586 voor Christus is een groepje Joden gevlucht uit Jeruzalem. Op weg naar Egypte. Ze komen bij Bethlehem. En daar vragen ze de profeet Jeremia: zullen we verdergaan naar Egypte? Mag dat van de HEERE? Na 10 dagen komt het antwoord van de profeet. Ga niet naar Egypte, daar wacht u de ondergang. Blijf in Juda, daar zult u veilig zijn, zegt de HEERE.

Hoe komen ze daar? Waarom zijn zij uit Jeruzalem gevlucht? Het is 586 voor Christus. Dat geef aan: zojuist is Jeruzalem ingenomen door Babel. Van de inwoners is een deel weggevoerd, en de rest, die Nebukadnezar niet kon gebruiken liet hij in Juda achter. Hij stelde stadhouder Gedalja aan. Die wordt vermoordt. Door een zogenaamde aanhanger: Ismael. Die wordt weer verdreven door Johanan. Maar die gaat hem wel knijpen. Koning Nebukadnezar zal het wel zat zijn. De door hem aangestelde stadhouder is vermoordt. Nebukadnezar zal wel een eind willen maken aan dat kruidvat in Jeruzalem. Weg daarom uit Jeruzalem. Naar Egypte. Maar het is nooit verkeerd om nog de profeet te vragen. Jeremia, mogen we naar Egypte? Mogen we verder? Antwoord: Nee, alzo zegt de HEERE, blijf in Jeruzalem en Ik zorg dat Babel u niets doen zal. Ga niet naar Egypte.

1 de houding van het volk

Dat is het vierde rode stoplicht. Jeremia had gezegd tegen koning Josia. Ga niet vechten tegen Egypte. De HEERE verbiedt het u. Josia deed het toch, en sneuvelde.

Jeremia had gezegd tegen koning Jojakim: bekeer u tot de HEERE. God verbiedt de afgodendienst. Babel komt. Jojakim ging door want de tempel kan toch niks gebeuren. Babel viel binnen, deporteerde een deel van de mensen en roofde uit de tempel.

Jeremia had gezegd tegen koning Zedekia: geef u over aan Babel. Vecht niet tegen Babel, dat is zinloos. Geef u over. Zedekia deed het niet, ging door met vechten. Babel kwam, belegerde Jeruzalem, viel de stad binnen, verbrandde de muren en de tempel, deporteerde de meeste inwoners naar Babel. Tot drie keer toe heeft de HEERE het woord van Jeremia bevestigd.

En nu spreekt God weer door Jeremia: ga niet naar Egypte. Het 4e stoplicht. Stel je nou voor: je hebt een rood stoplicht gezien, maar je bent doorgereden. En het was raak: één inzittende overleden. Je zag het 2e rode stoplicht: je reed door en een botsing met grote blikshade. Je zag het 3e rode stoplicht en je reed weer door: auto total loss. Tot drie keer toe is gebleken: rood is stop! En anders gaat het verkeerd. En nou kom je bij een 4e stoplicht, staat ook op rood. En.....

Zij trokken naar Egypteland, want zij waren des HEERE niet gehoorzaam. En dan moet je da horen met Bijbelse oren: naar Egypte! Het land van de onderdrukking. Van de slavernij waar het volk generaties lang tot slaaf gemaakt was. Egypte: beeld van het anti-goddelijke, beeld van satan. En zij trokken naar Egypte.

Gemeente, schudden we ons hoofd, of buigen we ons hoofd? Schudden we ons hoofd: jonge, jonge, wat een dwaze mensen. Ik snap niet dat mensen zo iets doen. Ze moesten ze aanpakken en hard ook. Schudt u uw hoofd, of buigt u uw hoofd? Zo is een mens, zo ben ik! Zo hardleers. God zet wat stoplichten langs mijn levensweg: bekeer je, ga terug. Je gaat het verderf tegemoet. Hij zegt het zo duidelijk. Heden, ga terug. Stel niet uit tot morgen. En Hij bevestigt het, onderstreept het soms: iemand sterft, plotseling. Iemand overlijdt in de familie. Iemand blijkt ongeneeslijk ziek te zijn. En weer zegt God: bekeer je. Vandaag, er het te laat is. En toch, en toch: ik leef door, ik ben doorgeleefd. Deed alsof het met mij zo'n vaart niet loopt. Hoe vaak al, hoelang al?

Of concreter: God zegt: zoek Mij en leef. Bid dagelijks. Heilig mijn dag. Strijdt om in te gaan, anders ga je verloren. En Hij bevestigt het, je ziet het: iemand ging meer en meer op in zijn werk, steeds meer verdienen en tijd insteken: en verliet uiteindelijk de kerk. Iemand ging zaterdagavond uit en haakte af van de dienst van de HEERE. Je klasgenoot ging popmuziek luisteren, alle voetbalwedstrijden volgen en het interesseert hem niks meer. En nu zegt God tegen ons: ga terug. Begin er niet aan, ga die kant niet op, niet verder op. En Hij heeft je laten zien: dan gaat het verkeerd. En toch, en toch ben je ook die kant opgegaan. Leef je ook door die kant op.

God liet 1,2,3 keer zien en blijken: Mijn woord is de waarheid. En: je leefde er doorheen. Weer door rood gereden, weer door het bevel: 'bekeert u' heengeleefd. Buigt u uw hoofd? Ja HEERE, zo'n mens ben ik. Niet tegen te houden. Vastbesloten zich in het verderf te storten. Uw

stem negerend, doorheen levend. Regelrecht op weg naar de duivel en zijn eeuwige verblijfplaats en ik wil niet terugkeren, niet omdraaien. Hebt u het afgeleerd om het hoofd te schudden en te denken: hoe kunnen ze het doen.....?

Gemeente, wat een wonder is het als een mens zich bekeert! Wat een wonder als u, jij naar Zijn stem ging horen. Als een mens gelooft. Wederkeert. Tot stilstand komt. Hoe zal ik voor God verschijnen. En tot inkeer komt: ik, dwaas, ben op weg verloren te gaan. Laat ik wederkeren tot God. Hem zoeken. Me aan Christus overgeven. Mijn leven door Hem laten regeren. Wat een wonder!

Zitten er mensen in de kerk van het wonder? Tot inkeer gebracht. Wedergekeerd. De stem des HEEREN gehoorzaamd die riep tot wederkeer en overgave aan Christus. Dat is te danken aan de Heilige Geest, Die het hart heeft geopend en omgebogen. Dat is te danken aan Christus, Die de Heilige Geest voor u heeft verworven. Die voor u is gestorven. Dat is te danken aan de Vader, Die u heeft verkoren en aan de Zoon gegeven. Hij doet dat! Dat is puur vanuit Hem. En had U het niet gedaan, ik was met anderen allang verloren gegaan.

En: wie heeft er zo'n God nodig? God, Die stilzet, Die tot inkeer brengt, Die doet wederkeren en trekt tot Zijn Zoon? Wie heeft er zo'n HEERE nodig? Omdat je jezelf niet stilgezet krijgt, niet terug krijgt, niet tot wederkeer krijgt. Het breekt telkens weer bij de handen af. Wie is zo arm dat hij zichzelf niet bekeren kan, niet tot leven met God opwerken kan? Hier is uw God. Trek mij en wij zullen U nalopen, bekeer ons, en wij zullen bekeerd zijn.

2 de roeping van Jeremia

Toch naar Egypte dus. Tegen het Woord van Jeremia in, tegen de HEERE in. Ze komen in Tachpanhes. En dan blijkt tot onze verbazing, dat Jeremia daar ook is. Want daar in Tachpanhes, Egypte, komt het woord des HEEREN tot Jeremia. Hij moet twee stenen verbergen in de grond. Nota bene voor het paleis van de farao. Die twee stenen zullen het fundament zijn voor de troon van Nebukadnezar. Die zal hier dus toch komen. Je denkt veilig te zijn, maar hij zal nota bene voor het paleis van de farao zijn troon vestigen en oprichten.

Nu kun je je afvragen: hoe kan het dat Jeremia in Egypte is. Hij heeft dat toch ten strengst verboden. Heel zijn hart gruwte ervan: Egypte, land van de anti-goddelijke machten. En toch treffen we ook hem in Egypte aan. Ze hebben hem gevangen genomen, meegevoerd. Maar ook: God wilde hem dar hebben om ook daar en dan nog Zijn volk te waarschuwen en terug te roepen.

Hij zal hen de woorden Gods verkondigen, blijven terugroepen. Niet prijsgeven. God zond hem: Jeremia, blijf te midden van dit volk. Nog wil Ik Mijn stem laten horen, nog wil ik hen blijven roepen, nog wil Ik hen niet prijsgeven, niet loslaten. En hoewel zijn hart omdraait, gaat hij mee.

Jeremia doet ons denken aan zijn grote Opvolger, de meerdere Jeremia. Jeremia is profeet, Jezus is de hoogste Profeet. Ook hierin. Ten laatste heeft God Zijn Zoon gezonden. En alle stond Hem tegen. De sfeer op aarde, de wereld die in de boze ligt, Zijn hart krimpt eronder ineen, draait om van afschuw. Maar Hij komt, Hij laat Zich zenden. In Bethlehem keert het volk zich van God af. In datzelfde Bethlehem komt Jezus naar de wereld toe om onder hen te wonen. Al gruwet Zijn hart van de zondelucht. Hij komt. Al wachten ze Hem op om Hem gevangen te nemen, te veroordelen, te doden te kruisigen. Toch komt Hij.

Zo loopt de Heere mensen achterna. Zo laat Hij Zijn Woord klinken. Al ben je nog zo ver van Hem af. De Herder Die het verloren schaap zoekt. Hoe lang al, hoe ver al weggedwaald? Dat is een zegen: dat God ons nog waarschuwt! Dat God ons nog roept. Dat God ons niet met rust laat. Nog steeds. Als je bedenkt hoe vaak je al niet geluisterd hebt, niet gevolgd hebt. En toch en nog roept God weer, nog steeds. En het ergste is, als je denkt en een gevoel hebt van: het irriteert me, altijd dat bekert u, altijd dat blijven waarschuwen. En je verhardt onder Zijn liefdesstem. Je schudt Zijn geduld en lankmoedigheid van je af, ja ergert je eraan. Wringt je los, houd je oren dicht. Als je Gods liefdesstem afschudt..... onder Gods roepende liefde uitgaat..... ja dan geef je je over aan verderf en ondergang.

En de andere kant van de toepassing is: waar zijn ze, mensen die op Jeremia lijken? Jezus beeld vertonen? Mensen opzoeken met het Woord. Mensen achtentalopen met het Woord. Of zitten we allemaal waar we zitten en schudden we ons hoofd over de tijd waarin we leven, over de jeugd wat die allemaal doet en daar blijft het bij? Waar zijn christenmannen en –vrouwen, christenjongens en –meisjes die er op uit gaan? Zoals jaren geleden de evangelisatie acties van naar House op house party's. Waar zijn zij die de kroegen ingaan, de stadions ingaan, de steden ingaan, de rosse buurten ingaan, de zending om daar Gods stem te laten horen? Terwijl je hart in je omdraait omdat het je zo'n

verdriet en zo met afschuw vervult. De muziek, de praat over vrouwen, je walgt ervan, maar je kunt die mensen niet aan hun lot overlaten. En ook niet direct denken: och het zijn toch weggegooide parels voor de zwijnen, het helpt toch niks. Wie wordt er gedreven door de gezindheid van Christus, net als Jeremia. En dan ook met de boodschap van Jeremia? Ook als we ergens komen waar we niet gedacht, gewild hadden: ziekenhuis op vanwege ons werk. Waar is onze bewogenheid, ons nalopen?

Kijk, er is ook een andere kant. Dat je best graag meedoet. Best graag komt waar popmuziek is, en drank, en praat over vrouwen en sport en meer niet. En je hart draait er echt niet van om, nee, je haalt je hart er aan op. En als je moeder dan zegt: jongen, meid, dat moet je niet doen, daar hoor je niet. Dat jij dan zegt: ja, maar je kunt er toch een goed gesprek hebben, ik kan er misschien wel getuigen. Dat is schijnheiligheid. Alsof je daarom gaat. Alsof het je daarom gaat. Je trekt de mantel van Jeremia aan, terwijl je hart geniet van die sfeer.

3 de leiding van de HEERE

Ondertussen is dit wel het laatste wat we van Jeremia zien en horen. In Egypte. Meegegaan als ongewenst, ongeliefd persoon, maar toch kon hij zijn volk niet loslaten. En we denken eens even bij onszelf na: wat heeft die man veel meegemaakt. Geroepen in 626 voor Christus. Om Gods profeet te zijn. Af te breken, uit te rukken, te verstoren, te verdelgen. En hij heeft door de bank genomen zijn roeping trouw gedaan. Hij heeft het geweten. Zijn eigen dorpsgenoten wilden hem het zwijgen opleggen. Zijn eigen familie wilde hem doden. De vorsten namen hem gevangen en wilden hem ter dood laten brengen. Van zijn God mocht hij niet trouwen, en nooit naar een begrafenis toe, en nooit naar een verjaardag of bruiloft toe. Niet één keer. Hij kwam in de gevangenis waar ze hem wilden uithongeren. Hij kwam in een kuil met modder terecht waarin ze hoopten dat hij zou verdrinken en verstikken. En hij is trouw gebleven. Dan is hij 40 jaar profeet. 626 tot 586. En als hij 40 trouwe dienstjaren erop heeft zitten gaat hij mee naar Egypte. Met een bloedend hart, weg van Gods stad en verwoeste tempel. En hij raakt in de vergetelheid. Hoe hij gestorven is? We weten het niet. Het staat niet eens in de Bijbel. Zo handelt God met hem zo rond zijn 40 jarig ambtsjubileum.

Niet bepaald wat wij een carrière zouden noemen. Als de GZB een advertentie plaats voor een zendingswerker en dit in het vooruitzicht stelt, ik weet niet, of er zouden solliciteren. Maar God roept zondaren tot Zijn dienst. God roept ons door Zijn stem voor een leven in zijn rijk. Niet voor niets zegt Hij erbij: die achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge mij. Die stelle alles ter beschikking. Heel zijn of haar leven om alle zonden te laten wegschroeien. Heel zijn of haar leven om te laten gebruiken voor Zijn rijk en eer. Zoals het Hem goeddunkt. En wat ik denk of het beste lijkt heb daar gaat een kruis door. En wat mij het makkelijkste lijkt en liefste heb, daar gaat een kruis door. En die niet haat, dat is ten achter stelt, ter beschikking stelt, zijn man of vrouw, huis of geld en goed, die kan Mijn discipel niet zijn. Wat ik niet ter beschikking wil stellen, dat maakt het onmogelijk om Zijn volgeling te zijn. Die hier zijn gemak voorop stelt en het kruis ontloopt, die is Jezus' discipel niet. Wie de bekering en het kruisdragen ontwijkt die stort in eeuwige verwoesting neer. Wie zijn leven zal willen behouden, de zeggenschap over zijn leven, die zal het verliezen. Daar moet een kruis door.

Welk kruis? Zijn kruis. Het kruis dat Hij droeg. Waaraan Hij Zichzelf gaf. Zijn leven in Gods hand gaf. Gods toornende handen, wrekende handen. Slaande handen. Wegslaande handen. Tot in de nederdaling ter hel toe. Als dat kruis door mijn leven gaat. Dat kruis van Zijn Zelfovergave, Zijn lijdende liefde, waarmee Hij Zich wilde stellen en Zich heeft geofferd, daar kan het! Daar verbindt Hij het hart aan Hem. Daar trekt Hij mee in Zijn spoor. In Zijn weg: door lijden tot heerlijkheid, van kruis naar kroon, door strijd tot overwinning.

Zou het in dat lijden, in dat kruisdragen, in die strijd Gods bedoeling zijn om ons te onthechten aan de wereld? Om ons te doen uitzien naar eeuwige dingen? Om ons te richten op Zijn eer? Wees ervan verzekerd dat het in elk geval Zijn bedoeling is. Dat het dat is waarom Hij gebeden wil zijn: HEERE, geef dat het kruisdragen, dat de strijd, dat het lijden die vrucht zal hebben in mijn leven. Laat het daartoe mogen dienen in mijn hart: meer en meer op U gericht, op de eeuwige dingen. Zouden we daar, en dat bepaalt de HEERE, maar zouden we daar ook soms niet lijden, kruis en strijd voor nodig hebben? Als de Goddelijke middelen om ons van onszelf, en deze wereld los te weken? In elk geval,

wie kan zeggen dat hij ze niet nodig heeft? Dat hij van zichzelf al hemelsgezind en Godgericht is?

Zo nemen we afscheid van Jeremia. In Egypte. Donker, duister land voor hem. Maar ergens in dat land is op een dag Egypte voorbij en breekt de heerlijkheid. Van de donkere schaduw van Egypte gaat hij in de heerlijkheid van de hemel. En mocht hij ervaren: het lijden van deze tegenwoordige wereld is niet te waarden tegen het gans zeer uitnemend gewicht de heerlijkheid. Het is het meer dan waard geweest. En Jeremia is één van diegenen van Hebreëen 12:1. Van die wolk der getuigen die het zegt: laat ons dan afleggen alle last en de zonde die ons lichtelijk omringt en laat ons met lijdzaamheid lopen de loopbaan die ons voorgesteld is, ziende op Hem, Jezus. U houdt de verreijker toch wel goed voor uw ogen? U weet dat wel, als je een verreijker verkeerd om voor je ogen zet, dan vergroot hij niet, maar verkleint hij, haalt hij niet dichterbij, maar zet hij nog verder op afstand. U kijkt toch niet zo naar de eeuwigheid? Zo klein, zo ver weg. Zo in de verte, daar kun je niet echt mee rekenen. Maar de Heilige Geest zet de verreijker van de hoop voor ogen: wat klein lijkt, maar hij groot, wat ver weg lijkt, haalt hij dichtbij. O eeuwigheid, zo heerlijk, o eeuwigheid zo groot. Daar zij al de Jeremia's. Gekomen uit de grote verdrukking, hun klederen gewassen in het bloed van het Lam, en God zal hen leiden aan de fonteynen van het water des levens om niet.

Amen